

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Med Gjengangerbrevene

Citation: Hertz, Henrik: "Med Gjengangerbrevene", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid75292/facsimile.pdf (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Med „Gjengangerbrevene.“

I.

(1843.)

Dengang den gamle Sanger laae
I Jorden død og glemt,
Og Folket neppe tænkte paa
Den Mester udi Stjænt,
Da undte mig min Musa mild
At tale med hans Rost,
At stemme Lyrens Streng til
Dens underfulde Lyft.

Og hyllet i et tæt Gebandt,
Af Ingen kjendt, jeg sad,
Og digted' ubekjæret blandt
En Kreds, der lytted' glad.
Den skjelsufte Satyr's Mand mig rev
I Lunens Strømning hen,
Og Resultatet muntert blev:
„Den Gamle gaar igjen!“

— Veninde fra min Ungdoms Tid!
Lad atter med en Klang
Af hine Dages Lyst og Vid
Dig hilse denne Sang —
Som naar en gammel Melodie
Erindrer os med Gæt
Om Tider, der er længst forbi
Og hvoed forlængst er fæet.

II.

(December 1849.)

Da denne Bog kom ud, da var der Fred,
Dyb Fred i Landet. Frederik den Sjette
Sad uforstyrret paa sin Fædrethrone,
Og Krig og Oprør kom kun som Beretning
Fra fjerne Lande til vor lille Arne.
Paa den Tid, mellem Fredens andre Skæler,
Førhøstet' man sig muntert med Tournering,
Hvor intet Blod blev udgødt, og hvor Kampen
Blev gennemført med Birlighed og Ansand.
Jeg selv var ikke seent, men kom som Andre
Og prøvebe med Lyst min Ungdoms Styrke.

Men siden hiin Tid Meget er forandret.
Den gamle Konge hviler nu i Graven,
Hans Frænde, der i kort Tid Sceptret førte,
Har fulgt ham til det taase Skjægerige,
Og dennes Søn er iført Magtens Purpur,
Krigen har naaet os, Krig og Oprørsluer,
Og vilde Lidensflaer, Hævn og Had;
Og Fredens Genier, som skee Gøzeller,
Stod alt paa Springet til at flygte fra os.

Men nu for Diebliffet har vi Stillestand,
Og mine Musser elske nu som før
En Winterleir til deres muntre Feider,
Og helst ved Julens Tid. Tillad mig da,
Min Ungdoms usforandrede Veninde!
At føre Dem paans til hiin Tourneerplads,
Der engang gjenlød af mit Raab til Kamp,
Mens høit min Kind blev farvet af dens Lyft;
Og lad en Lustning fra hiin svundne Tid
Fornye mit Navn hos Dem i mild Grindring.